

1914, стр. 152). Епархията е обхващала и български и сръбски земи, послѣднитѣ на сѣверъ отъ Шаръ.

За българско население въ Скопската епархия по-ясно се говори въ релацията на епископа Петъръ Богданъ отъ 1667 г., който изрично сочи, че Скопје, сѣдалището на владиката, се намира между българско население и че подъ сжщия владика имало и сръбски земи т. е. тѣзи на сѣверъ отъ Шаръ, като напр. Янѣево, дѣто по-рано е било сѣдалище на католишката пропаганда: „Нѣкои автори, казва Богданъ, поставятъ скопското архиепископство между българитѣ, защото подъ вѣдомството на това архиепископство между българитѣ се намиратъ може би нѣкои католици; други обаче католици, на които сжщо началствува архиепископията, се намиратъ въ Сърбия“ (*Scupen. quoque Archiptum nonulli authores inter Bulgaros constituunt, et sub ipsius cura fortassis inter Bulgaros aliquis catholicus reperitur, alii tamen quibus ipse præest, sunt in Servia.* — Милевъ, пакъ тамъ, стр. 152).

1660 г.

№ 60.

Сѣверна Македония.

Единъ отъ най-цѣннитѣ извори за вжтрѣшното състояние на балканскитѣ земи подъ турската управа сж обширнитѣ пжтописни бѣлѣжки на турския писателъ отъ XVII в. Евлия Челеби. За сѣверомакедонскитѣ градове и области той говори въ томъ V на своето Сияхатъ-наме, излѣзло отъ печатъ въ Цариградъ прѣзъ 1315 г. отъ егира (1897 сл. Хр.) съ надсловъ:

اولياچلي سياحتنامه سی بشنجی جلد درسماتده « اقدام » مطبعه سی ۱۳۱۵

Отъ тоя пжтописъ ще извадимъ бѣлѣжкитѣ на Евлия, дѣто случайно е посочена народността на нѣкои сѣверомакедонски селища, прѣзъ които пжтникътъ е минавалъ или се е спиралъ по-дълго тамъ, главно прѣзъ 1660 г., защото той е кръстосвалъ полуострова нѣколко пжти.

За кюстендилското село Друганъ, което той посѣщава, като пжтува за София, Евлия Челеби бѣлѣжи: „Като станаме отъ тука на изтокъ и вървѣхме единъ день пжтъ, пристигнахме въ село Друганъ; то има двѣстѣ кжщи и е българско село“.

(بورادن قالقوب ينه جانب شرقه کيدرك بر مرحله ده (دورغان قريه سی) نه کلدک . ايکي يوز خانه لی بلغار کوييدر . — Сияхатъ-наме, V, 568. —